

Vakmanschap, door wie laat jij je inspireren?

Column Jaap Koot november 2016

Op 25 november vindt het KAMG congres over vakmanschap plaats. Tijdens het congres organiseert de NVAG een parallelsessie, onder de titel *vakmanschap meer dan een persoonlijke competentie*. Vakmanschap bouw je op in de vervolgopleiding, nascholing, in de praktijk en niet te vergeten in samenwerking met collega's. Een vakman (m/v) toont leiderschap, dat wil zeggen: geeft leiding, heeft visie op het vak, heeft een visie op relevante maatschappelijke ontwikkelingen, inspireert. Maar hoe doe je dat nu? In die parallelsessie willen we geen zwaarwichtige verhalen en theoretische beschouwingen, maar gesprekken over wat ons nu stimuleert (of misschien belemmert)?

Een vraag die we stellen: wie inspireert je? Geen verkiezing van de Grootste Public Health Persoon Aller Tijden, maar verkennen van inspirerende personen, wat hun eigenschappen zijn, die je eigenlijk zelf wel zou willen hebben.

Een grote inspirator is nu bijvoorbeeld Wanda de Kanter, die het congres afsluit. Keihard over roken, zaken direct benoemen, lobbyisten aanpakken (zie <http://www.tabaknee.nl>), welbespraakt, deskundig.

Ik vond ook het opiniestuk van Maurits de Brauw en collega's bariatrisch chirurgen in de Volkskrant van 14 oktober j.l. inspirerend: maak ons werkloos, want het is verschrikkelijk alsmaar patiënten overgewicht te moeten opereren, waar preventie dit had kunnen voorkomen (<http://www.volkskrant.nl/opinie/help-ons-50-miljoen-kilo-afvallen~a4395169/>). De Brauw timmert al jaren aan de weg met deze opinie, en laat zich niet ontmoedigen om maatschappelijk-medische vraagstukken aan de orde te stellen. Uithoudingsvermogen, consistentie.

Iets dichterbij huis? Zijn er ook inspirerende public health artsen? Onze eigen Jos van de Sande mag natuurlijk niet ontbreken als inspirator: hij stelde in een vroeg stadium door geiten verspreide Q-koorts in Brabant aan de orde en liet zich niet intimideren door de agri-industrie, ministers of bovenbazen, die alles bleven bagatelliseren totdat het bewijs onomstotelijk vaststond. Hij won niet voor niets de titel public health persoon van het jaar, uitgereikt door de NP HF. Geen dikdoenerij, maar je werk doen, noemt hij het zelf. Lef, noem ik het.

Jan Huurman zal tijdens het congres zeker de naam van Piet Muntendam naar voren brengen: huisarts in de Veenkoloniën, oprichter van sociaal geneeskundige organisaties (consultatiebureaus, kruiswerk), topbestuurder, bedenker van wetten op gebied van preventie en zorg, organisator, hoogleraar, doener en denker.

Doortastend, brede belangstelling.

Nog eentje van over de grens, mijn inspirator als medisch student en jong arts: Halfdan Mahler, Directeur Generaal van de WHO in de jaren 70 en 80 van de vorige eeuw. Was ooit tropenarts en tuberculose specialist, maar ontwikkelde zich tot bevlogen voorvechter van het primary health care concept, met bottom-up benadering vanuit gemeenschappen, blotevoeten dokters, geïntegreerde aanpak van preventie. Niet wars van politieke keuzen om gezondheid bij de armsten in de wereld te bevorderen. Holistisch denker, beminnelijk, vastbesloten.

Zo kom je al tot een aardig lijstje eigenschappen van leiders in public health: kennis, kundigheid, koppigheid, kansen aangrijpen. Niet dat we allemaal moeten zijn zoals de mensen die hier genoemd zijn, maar wie inspireert jou? Een waarom? Hoe vertaal je die inspiratie naar jouw dagelijkse praktijk? Breng die gedachten naar het congres, en draag bij aan onze sessie: vakmanschap, doe er iets mee!